

Fhv. gbr. Martin Mortensen

Fugleli

døde 9. juli. Etter å ha skrantet noe i den seinere tid, og vært mest sengeliggende den siste måneds tid somna han stille inn.

Ved hans bortgang er et mer enn vanlig virksamt arbeidsliv slutt.

Foreldrene hans var Morten Andreassen og hustru Signhild Paulsdotter, Fugleli. I yngre år hjalp han til med gardsarbeidet og drev fiske på Lofoten og Finnmark. Seinere arbeidet han med vegbygging endel år, og da arbeidet med Ofotbanen tok til, arbeidet han der ei tid. Det som kanskje først ga støtet til den oppkjøpar og selgardrift han seinere kom til å drive i så stor målestokk, var vel at han tok til å skaffe landbruksvarer til arbeidskamerater ved baneanlegget.

Han var blitt gift med sin kusine Anna, en framifrå huslig og dyktig kvinne, og overtok som eneste sønn farsgården. Og Anna fikk sannelig føling av hvilken krevende oppgave det var å være hustru og mor i en heim der det hersket rastløs drift og verksemd til alle døgnets tider året rundt.

Med febrilsk iver boltret den unge Martin seg av hjertens lyst ute på oppkjøperfeltet, og heime styrte hans dyktige hustru sin del av arbeidet med sikker hand. Uten overdrivelse kan det vel seies at Martin Mortensen var den mest kjente mann i fylket i de årene, og at han kjente «kvar ei krå» i fylket bedre en noen annen. Han løp nesten like lett på apostlenes hester «som på sykkel eller ski». Å nei, det er vel formye sagt, men i utholdenhet som lengdeløper på ski, enten det bar avsted opp etter dalene eller tvers over Senjeøya eller på streiftog inn i Nordland eller Finnmark fylke, var det ingen som rakk ham.

Litt etter litt blei det kapital etter strevet, nye hus blei bygget, jorda litt etter litt opparbeidet til et førsteangs mønsterbruk. Et livsverk fikk han utført her til føre- døme for mange.

Han hadde og mange kommunale tillitsverv.

Det tok sterkt på ham da hans hustru og trugne arbeidskamerat blei sjuk og døde fra ham for noen år sia.

Men den glede hadde han at alle borna fulgte i foreldrenes spor og blei særlig dyktige mennesker. Rydnings- og dyrkningsarbeidet m. m. er såleis i gode hender hos de tre sønner som har fått eiendommen delt mellom seg.

Der syner fotefar etter Martin Mortensens livsferd. Ved hans død er «ein merkesmann gjenge til kvile.»

Fred og signing over hans grav og minne.